

Sygn. akt II Cz 461/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

**Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:**

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia wnioskodawczyni (...) Sp. z o.o. w S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt I Co 435/14, w sprawie przy udziale dłużniczki A. L.

o nadanie klauzuli wykonalności

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 marca 2014 r., Sąd Rejonowy oddalił wniosek (...) Sp. z o.o. w S. o nadanie na jej rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, sygn. akt VI Ne-e 1602908/12. Sąd wskazał, że wnioskodawczyni przedłożyła wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z dnia 10 czerwca 2013 r. oraz wyciąg z umowy z dnia 10 czerwca 2013 r. dotyczącej obsługi wierzytelności (...) w odniesieniu do segmentu (...), z których wynika, iż zestawienia zawierające listę dłużników i dane przedmiotowe poszczególnych wierzytelności są częściami składowymi powyższych umów, a także, że składowe wartości poszczególnych wierzytelności zostały wskazane kolejno w załączniku nr (...) do umowy. Do każdego z powyższych wyciągów wierzyciel dołączył, w formie luźnej kartki, dokument zawierający dane dłużnika, niezatytułowany, niepołączony z żadną z wyżej wskazanych umów, na którym widnieją nieczytelne pieczęcie oraz parafy, potwierdzone jedynie za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie adwokata. W ocenie Sądu, dokumenty te nie stanowią dokumentów prywatnych z podpisami urzędowo poświadczonymi osób uprawnionych do reprezentowania cedenta i cesjonariusza, a zatem brak jest podstaw do nadania klauzuli wykonalności na podstawie art. 788 kpc. Również pełnomocnik procesowy nie może poświadczyć urzędowo złożonego podpisu pod dokumentem.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnioskodawczyni, wnosząc o jego zmianę poprzez nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, a to art. 788 § 1 kpc poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w przedmiotowej sprawie, a w konsekwencji odmowę nadania klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień, mimo że wierzyciel wykazał wszystkie przesłanki uzasadniające zastosowanie powołanej regulacji. W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że z treści przedłożonych wyciągów wynikało, iż doszło do przejścia wierzytelności. Zgodnie bowiem z pkt 2.1. umowy przelewu wierzytelności oraz pkt 1.1. umowy dotyczącej obsługi wierzytelności strony umów postanowiły o przeniesieniu wierzytelności, których zestawienie – zawierające listę dłużników i dane przedmiotowe poszczególnych wierzytelności(...) - znajduje się w pkt 7.1. oraz w pkt 11.1. Tak więc, w ocenie skarżącej, przelewane wierzytelności zostały wyszczególnione odpowiednio w tych punktach, ponieważ w ich treści znajduje się wykaz przelewanych wierzytelności, który został przedstawiony w formie tabelarycznej i w tej tabeli znajduje się wierzytelność, do której uprawnienie finalnie przeszło na aktualnego wierzyciela. Ponadto,

wierzyciel przedstawił tylko tę część tabeli, w której wyszczególniona została wierzytelność stwierdzona orzeczeniem o sygn. akt VI Nc-e 1602908/12.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela Sąd bada jedynie, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisie art. 788 § 1 kpc tj. czy przejście uprawnienia (obowiązku) nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed jego wydaniem oraz czy przejście to wykazane zostało przez wierzyciela dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Zatem na gruncie tego przepisu niezbędną przesłanką skutecznego ubiegania się przez następcę prawnego wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności na jego rzecz, jest wykazanie przez wnioskodawcę, oprócz istnienia samego tytułu egzekucyjnego nadającego się do wykonania, także faktu przejścia praw lub obowiązków za pomocą ściśle określonych środków dowodowych, w postaci oryginałów dokumentów urzędowych lub prywatnych z podpisem urzędowo poświadczonym. Sąd orzekający w postępowaniu klauzulowym ocenia zatem te dokumenty pod względem formalnym, tj. w zakresie dotyczącym ustalenia, czy spełniają one kryteria przewidziane dla dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 kpc lub czy podpisy na dokumencie prywatnym zostały urzędowo poświadczone. Analizując dokumenty złożone przez wnioskodawczynię wskazać należy, że nie spełniają one wymogów formalnych, o jakich mowa w wyżej powołanym przepisie. Istota zażalenia wnioskodawczyni sprowadza się zaś do próby wykazania, że wszystkie niezbędne elementy dotyczące przelewu m. in. wierzytelności będącej przedmiotem niniejszej sprawy, zawarte były w załączonych zestawieniach tabelarycznych, które miały stanowić części obu umów i wynikać konkretnie z art. 7.1 umowy przelewu wierzytelności i z art. 11.1 umowy dotyczącej obsługi wierzytelności (...) w odniesieniu do segmentu (...). Tymczasem odmienny stan rzeczy wynikał już z treści powyższych umów, gdyż zgodnie z art. II 2.1 pierwszej z tychże umów listę określającą dłużników poszczególnych wierzytelności zawierał art. 7.1 umowy, ale już części składowe wartości poszczególnych wierzytelności zawierał załącznik nr (...). Z art. 1. 1.1 drugiej z umów wynika natomiast, że lista wierzytelności zawierająca dane przedmiotowe poszczególnych wierzytelności stanowi art. 11.1, jednak wartości poszczególnych wierzytelności zostały już wskazane w załączniku nr (...) do umowy. Wbrew zatem wywodom zażalenia z treści powyższych umów wynika, że część istotnych danych dotyczących wierzytelności, umożliwiających ich pełną identyfikację (m. in. co do osoby dłużnika, wysokości zobowiązania, jego źródła powstania oraz oznaczenia tytułu, z którego ono wynika), zawarta była nie w samej umowie, na której złożenie podpisów zostało poświadczona notarialnie, a w załącznikach, na których poświadczenia notarialnego podpisów już skarżąca nie wykazała. Sąd tymczasem może opierać się tylko na jednoznacznych dowodach określających konkretny stan rzeczy, a w postępowaniu niniejszym mogły to być tylko dowody z dokumentów, a gdy budziły one powyższe wątpliwości, to nie mogły stanowić podstawy nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego. Rzeczą zaś wnioskodawcy było złożenie dokumentów w takiej formie i w taki sposób, które odpowiadałyby wyżej wskazywanym wymogom.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd.1 kpc i art. 13 § 2 kpc, oddalił zażalenie.